

СТАНОВИЩЕ

за дисертацията *Ученият като читател: случаят Тодор Боров*
на Огняна Вълкова Вълкова
за присъждане на образователната и научна степен “доктор”
по направление 3.5 – Обществени комуникации и информационни науки
(книгознание, библиотекознание, библиография)
към катедра “Библиотекознание, научна информация и култура” на СУ
“Св. Климент Охридски”

Темата на дисертацията се вписва в немногобройната поредица от изследвания, посветени на знакови представители на българския научен елит. Погледът към Тодор Боров е специфичен, опитът за портрет на учения е направен чрез вглеждане, анализ и проблематизиране на неговото разностранно творчество като внимателно и прецизно са проследени автори и произведения, които той коментира или цитира в своите научни трудове.

Този фокус на изследването индиректно поставя въпроса, твърде тревожен напоследък, за историографската осведоменост и коректност в работите на някои съвременни автори. Ясно се очертава следният подход в публикуваните им академични текстове: теоретична рамка и изграждане на основна теза върху използваните архивни източници, без да се посочва направената преди тях издирвателна дейност, лансирани идеи и доказани тези.

Темата за Тодор Боров като читател възприемам и като опит чрез примера на основоположника на библиотечната наука в България да се обърне внимание върху този проблем.

Работата е организирана в увод, шест глави, приложение и библиография и е в обем от 305 страници.

Дисертантката ясно е поставила теоретичната рамка, в която ще ситуира изследователските си търсения при разкриване портрета на Тодор Боров като читател. Тя определено е обусловена от теоретичната и времева рамка, в която се вписва научната дейност на Тодор Боров, както и на съвременни теории и интерпретации на български и чужди автори.

Съхраняването на библиотеката на Тодор Боров в две институции - катедра „Библиотекознание, научна информация и културна политика” и център за славяно-византийски проучвания „Проф. Иван Дуйчев”, от една страна улеснява, от друга задължава изследователя да е прецизен и пунктуален в проучването и представянето на учения като читател.

Огняна Вълкова е отговорила на тази претенция. Тя започва портрета на Тодор Боров от научните изследвания и спомените за него и по този начин, чрез погледа на другия, представя биографията и рефлексията на учения върху личности, с които той общува както в професионален, така и в личен план. Този портрет постепенно добива плътност чрез анализа на лекциите по историческо библиотекознание, чрез последвалото прецизно проучване на библиографските трудове на автора, на неговите литературни, философски и други научни четения, чрез представяне на колекцията на Тодор Боров с избрани публикации от периодичния печат.

С приложения пълен опис на съхранената до днес лична библиотека на Тодор Боров портретът на учения като читател вече е завършен. Той е разпознаваем и с ясен характер, ситуиран обективно в различните етапи от живота и творчеството му. Използвам определението *обективно* съвсем не случайно. Историческите периоди, през които Тодор Боров живее и работи, са твърде специфични и различни, а времето на социализма и особено периодът на тоталитарната организация на обществото 1947/8 – 1953/6 биха могли да подведат младия, а и не само него, изследовател към

пренасяне на негативистичните оценки за времето върху личността на Тодор Боров. Огняна Вълкова не се поддава на това изкушение и вглеждането ѝ в личността на основоположника на българската библиографска наука е внимателно, позитивистко, без емоционални нотки, но и с нелипсващи критични характеристики на това сложно и трудно време.

Авторефератът е направен съгласно изискванията на закона.

Приносите са коректно посочени.

Налични са и необходимите за процедурата публикации – две излезли от печат и една под печат.

Имах намерението да отправя някои препоръки към работата, но в самия финал на проучването си дисертантката ясно е заявила посоката, в която смята да продължи изследователските си търсения, посока, която смятам за допълваща текста на дисертацията и определено ползотворна.

В заключение си позволявам да препоръчам на членовете на уважаемото научно жури да гласуват **За** присъждането на Огняна Вълкова Вълкова на образователната и научна степен “доктор”.

8 май 2017 г.

доц. д-р Наталия Христова
Департамент “Изкуствознание
и история на културата”, НБУ